

paa en endnu større Strækning vil komme til at gaa uindhegnet over en stærkt befærdet Havneplads, søges det ovennævnte Beløb af 10,600 Kr. herved paany bevilget.

ad 18. Ved de Sporstifter, der ere anbragte i Spor, som befares af Toq, udsættes disse for en ikke ubetydelig Fare. Et urigtigt stillede Sporstifte bringer det imod dette kommende Toq ind paa et Sidespor, der ofte er belempret med Vogne eller ender blindt, og et Sporstifte, der af en eller anden Grund er kommet til at staa i en Mellemstilling, vil i Regelen bringe Toget ud af Sporet. Faren forsøges selvfølgelig i høi Grad, naar Sporstifterne befares med større Hurtighed, og Mellemstationer, som hurtige Toq passere uden at standse, frembyde derfor en særlig Fare i den Retning.

Den hurtige Vane, saavel som Strækningen Vandrup-Manders af den jydskke Bane, befares af Nat-Fltoq, der kun standse ved ganske enkelte Landstationer. Disse Toq ere derfor udsatte for en særlig Fare ved de Sporstifter, der ere anbragte paa hine Stationer. For at sikre Toqene er der truffet forskjellige Foranstaltninger, som hidtil have vist sig virksomme, men dog ikke hde den Sikkerhed som nogle særlige Apparater, der i de senere Aar have vundet større og større Udbredelse, og som man derfor har ment at burde bringe i Forslag. Disse Apparater virke paa den Maade at der fra Stations-Semaforen ikke kan gives et kommende Toq Signal til at passere, forinden alle de paagjældende Sporstifter paa Stationen ere rigtigt stillede og aflaaede, og de ville derfor hde en saa stor Betrængelse, som det vel overhovedet er muligt at vinde.

I hvor vel det maa anses for ønskeligt, at saadanne Apparater anbringes paa samtlige Statsbanestationer, har man dog troet for Finantsaaret 1884—85 at burde indskrænke sig til de Landstationer i Sjælland og Nyn, der befares af Nat-Fltoqene, samt til Aarhus og Odense Stationer, hvis Sporstiftebetjening efterhaanden vil blive kompliceret. Udgiften hertil er for Odense Stationens Vedkommende optaget i Overflaaget til denne Stations Udbidelse. For Landstationernes Vedkommende vil den andrage henved 3,500 Kr. pr. Station, altsaa for 24 Stationer c. 80,000 Kr., og for Aarhus Stations Vedkommende maa den ansættes til 10,000 Kr. Den hele Udgift i dette Finantsaar vil saaledes blive 90,000 Kr. I Forbindelse hermed skal man foreslaa, at Strækningen Aarhus-Horning, til hvis nordre Ende Hadsbherredsbanens Toq isolae Ovenskomst ville faa Udgang, forsynes med en elektrisk Signalledning med tilhørende Signaler og Apparater til Sikring af Toqene paa denne Strækning. Udgiften hertil er anslaaet til 12,000 Kr., idet Hadsbherredsbanen vil have at bære Udgiften til en Del af Ledningen og af Apparaterne.

I Henhold til Ovenstaaende søges saaledes et Beløb af 102,000 Kr. bevilget til forbedrede Signalapparater paa de jydsk-synske Statsbaner.

ad 19. De jydsk-synske Statsbaners Telegrafledninger have for Tiden en Udstrækning af c. 328 Mil med 129 Stationer, i hvilke der arbeides med 250 Telegrafapparater og til Signalisering gennem 714 Ringapparater med 62 Induktorer. Omtrent 4,200 Batterielementer ere i stadig Virksomhed. De forskjellige Dele til Vedligeholdelsen af Ledningerne og Fornyelsen af Batterielementerne forbindes, ligesom ogsaa Telegrafapparater, Induktions- og Ringapparater efteres og renholdes i et Bærsted i Aarhus, under Overtilsyn af Telegrafingeniøren og under dagligt Tilsyn af Telegrafmesteren, af faste Telegrafarbejdere. Til Bærstedet samt til Opbevaring af de mange forskellige Gjenstande, der udfordres til at holde det hele ikke ubetydelige Telegraferingsapparat i Orden, har hidtil været benyttet en Del af en gammel Bindingsværksbygning, der har eksisteret fra Aarhus Stations allerførste Tid og engang er bleven flyttet til den nuværende Materialplads. I denne Bygning er der indrømmet Telegrafværket 4 Rum af tilsammen c. 150 □ Alens Størrelse.

I Forhold til den Udstrækning, som Sernbanenettet og derved Telegrafledningerne nu have faaet, er denne Plads altsaa indskrænket, hvilket medfører, at de forskellige høist uensartede Gjenstande maa hobes sammen, hvorved de ikke alene lide ved den næsten daglig nødvendige Omtumlen og Omflytten med dem, men tillige ved, at den ved Smederarbejde og Arbeidet ved Batterielementernes Forfærdigelse fremkaldte Støv affætter sig paa de finere mekaniske Dele af Telegrafapparater, Induktorer m. m. Desuden ere Lokalerne i den gamle, let konstruerede Bygning kolde og fugtige, hvoraf følger, at de mange Jern- og Staaldele i Apparaterne udsættes for at angribes af Rost og saaledes i selve Bærstedet kunne erholde Epinen til Udslæggelse. Endelig frembyde disse Lokaler hverken Plads for Telegrafingeniøren selv eller for dennes Prøver med nye Apparater eller Foretagelse af Modstandsmaalinger og Undersøgelser af ældre Apparater m. m. Det maa derfor anses for nødvendigt, at der opføres en ny Bygning for Telegrafværket, indeholdende